

[Holstein.]

i Traktaten turde være temmelig overflødig: at hvis Parterne bliver enige om, at Traktaten skal forlænges et Aar til, saa bliver den forlænget et Aar til. Mon det egentlig var nødvendigt at skrive dette i en Traktat? Men da der skal staa *noget* i den, hvorfor skulde man saa ikke tage denne Overflødig med? Jeg synes, at naar vi to Gange i Træk har skullet ratificere paa disse Vilkaar Traktater om Handelsforbindelsen med vor næststørste Aftager og har Udsigt til, at det samme vil gentage sig for tredje Gang, saa er det berettiget at rejse det Spørgsmaal, hvad der i Grundlovens § 18 i Grunden skal forstaas ved en Handelstraktat. Der staar i Grundlovens § 18, at Regeringen kan ikke uden Rigsdagens Samtykke vedtage eller ophæve Handelstraktater eller paatage sig Forpligtelser, som forandrer de bestaaende statsretlige Forhold o. s. v. Men naar det, der kaldes Traktaten, efterhaanden bliver en ren Skal, en ydre Ramme, der dækker over et Indhold, som den ratificerende Rigsdag ikke kender og ikke kan faa Indblik i, og Forholdet endvidere bliver det, at den egentlige Traktat kombineres med noget, der kaldes en Slutningsprotokol, hvori der staar mere, end der staar i Traktaten, og at yderligere selve Realiteten, Vareudvekslingen, hviler, ikke paa en Protokol, i hvert Fald ikke paa en Protokol, som forelægges i Forbindelse med den formelle Traktat til Ratifikation, men hviler paa Noteudvekslinger eller Protokoller i Udvalg, som er nedsat i Henhold til Protokollen eller Traktaten, naar det er der, det i Virkeligheden foregaar — for at anvende et ministerielt Udtryk —, saa turde det være berettiget at spørge, om det er Meningen, at Rigsdagen skal ratificere Skallen, skal ratificere den formelle Ramme, men Kærnen, det egentlige handelspolitiske, varemaessige Indhold skal Rigsdagen ikke ratificere, det har Rigsdagen ikke noget at gøre med, det er en Regeringshandling.

Ja, disse Problemer laa jo ikke for, da Grundlovens § 18 i sin Tid blev vedtaget; de laa heller ikke for, da Grundlovens § 18 med nogle Ændringer, som ikke berører dette Spørgsmaal, blev genindsat i Grundloven af 1915. Men det synes mig, at den nyere handelspolitiske Udvikling med Rette rejser det Spørgsmaal, hvad det egentlig er, Rigsdagen grundlovmæssigt skal give Samtykke til, og hvad den ikke behøver at give Samtykke til. Det ser nemlig ud, som om det er det formelle og underordnede, det formelle, supplerende, som Rigsdagen skal rati-

ficere, men det realpolitiske, det afgørende for vor Eksport og for Eksportens Betingelser skal Rigsdagen ikke ratificere.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne understrege det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører for Venstre var inde paa, nemlig hvor langt man er kommet med Arbejdet for at lade de hidtil bestaaende Særhandelstraktater med det tidligere tyske Riges Enkeltstater afløse af en samlet Handelstraktat mellem Danmark og den nye tyske Stat. Der er saa meget mere Grund til at rejse dette Spørgsmaal, som Enkeltstaterne jo ikke mere eksisterer som Enkeltstater, saaledes som de gjorde, da disse Traktater blev indgaaet; altsaa hele det statsretlige Grundlag for disse Traktater er i Virkeligheden borte, eksisterer ikke mere.

Dernæst vil jeg ogsaa gerne i denne Forbindelse — jeg synes, at denne Traktatratifikation, som vi nu for anden Gang staar over for, giver Grund og Beføjelse dertil — rejse det Spørgsmaal: Hvad er der gjort for at opfylde det Tilsagn, som blev givet, som det oplyses i Valutalovens Betænkning, af den højtærede Handelsminister, om Nedsættelse af et Udvalg til Behandling af Spørgsmaalet om Danmarks fremtidige Handels- og Traktatpolitik? Da dette Tilsagn var givet, søgte „Berlingske Tidende“s Medarbejder nærmere Oplysninger hos den højtærede Regering og skrev derefter — med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg have Lov at citere nogle Linier:

„Det er Handelsministerens Hensigt at nedsætte Udvalget straks i Begyndelsen af det nye Aar.“

Jeg vil gerne spørge, om dette Udvalg er nedsat; nu er vi jo i Begyndelsen af Marts Maaned.

„Den nærmere Sammensætning af Udvalget er endnu ikke bestemt;“

— det var i Slutningen af December —

„men det vil faa et meget vidtgaaende Kommissorium. Det vil faa til Opgave at følge de økonomiske Forholds Udvikling og bistaa Regeringen med Oplysninger og Raad angaaende alle Spørgsmaal, der vedrører Handelspolitik, herunder naturligvis ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om at lade den nuværende Centralordning“

— det er formodentlig Valutacentralen —

„afløse af en tilsvarende Told- og Tarifpolitik“

— mon der ikke skulde staa „tidssvarende?“

„saaledes at man kunde være garanteret mod Overraskelser.“

Det vil altsaa sige, at det paagældende Udvalg, efter hvad „Berlingske Tidende“